SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (četrti razširjeni senat)
z dne 6. aprila 2006*

V zadevi T-17/03,

Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH, s sedežem v Gothi (Nemčija), ki jo zastopa M. Matzat, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata V. Kreuschitz in V. Di Bucci, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka,

zaradi razglasitve ničnosti Odločbe Komisije 2003/194/ES z dne 30. oktobra 2002 o državni pomoči, ki jo je Nemčija dodelila Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (UL 2003, L 77, str. 41),

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (četrti razširjeni senat),

v sestavi H. Legal, predsednik, P. Lindh, sodnica, P. Mengozzi, sodnik, I. Wiszniewska-Białecka, sodnica, in V. Vadapalas, sodnik,

sodna tajnica: K. Andová, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 12. januarja 2006

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

1 Člen 87 ES določa:

„1. Razen če ta pogodba ne določa drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva s skupnim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.

[…]

3. Kot združljivo s skupnim trgom se lahko šteje naslednje:

[…]

c) pomoč za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih območij, kadar takšna pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi;

[…]“

2 Člen 88 ES določa:

„[…]

2. Če Komisija po tem, ko je pozvala zadevne stranke k predložitvi pripomb, ugotovi, da pomoč, ki jo je dodelila država članica, ali pomoč iz državnih sredstev ni združljiva s skupnim trgom glede na člen 87, ali če se takšna pomoč zlorablja, odloči, da mora zadevna država takšno pomoč odpraviti ali spremeniti v roku, ki ji ga določi.

[…]“

3 Točka 2.4 Smernic Skupnosti za državne pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah v različici, ki se je uporabljala ob nastanku dejanskega stanja te zadeve (UL 1994, C 368, str. 12) (v nadaljevanju: Smernice), določa:

„Člen [87](2) in (3) Pogodbe predvideva možnost odstopanja za pomoči, ki sodijo na področje uporabe člena [87](1).

[…]

Komisija meni, da ob izpolnjenih pogojih iz točke 3 pomoč za reševanje in prestrukturiranje lahko pripomore k razvoju panog, ne da bi vplivala na trgovinsko menjavo tako, da bi to nasprotovalo interesom Skupnosti, in bo torej pod temi pogoji odobrila te pomoči […]“

4 Točka 3.2.2 Smernic določa:

„S pridržkom posebnih določb, navedenih v nadaljevanju, za območja, ki prejemajo pomoč, ter za mala in srednje velika podjetja, mora za to, da bi Komisija lahko odobrila pomoč, plan prestrukturiranja izpolnjevati vse naslednje splošne pogoje:

[…]

C. Pomoč, sorazmerna stroškom in koristim prestrukturiranja

Znesek in intenzivnost pomoči je treba omejiti na najnižjo potrebno raven, ki bo še omogočila prestrukturiranje, in morata biti v razmerju s koristmi, ki se pričakujejo z vidika Skupnosti. Iz teh razlogov morajo upravičenci pomoči običajno znatno prispevati k planu prestrukturiranja na osnovi lastnih virov ali na osnovi zunanjega financiranja po tržnih pogojih. Da bi omejili škodljivi vpliv, mora biti znesek ali oblika pomoči takšna, da podjetju ne bo ustvarjala gotovine, ki bi se lahko uporabila za agresivne dejavnosti, ki izkrivljajo trg in niso kot take povezane s procesom prestrukturiranja. Pomoč tudi ne sme financirati novih naložb, ki niso nujno potrebne za prestrukturiranje. Pomoč, namenjena finančnemu prestrukturiranju, ne sme znatno zmanjšati finančnih bremen podjetja.

[…]“

Dejansko stanje

5 Leta 1994 je bil Gothaer Fahrzeugwerke GmbH (v nadaljevanju: GFW), nekdanje državno podjetje, zaradi privatizacije z osmimi drugimi vzhodnonemškimi družbami prenesen na skupino, ki jo je vodil Lintra Beteiligungholding GmbH. Ker privatizacija ni uspela, je Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben, državni organ, leta 1996 prevzel nadzor nad GFW, da bi ga pripravil za ponovno prodajo.

6 Potem ko je ta organ ugotovil, da prodaja GFW ni mogoča, se je odločil, da odproda sredstva navedene družbe. Ta posel je potekal po postopku, katerega faze so opisane v točkah od 7 do 9 v nadaljevanju.

7 S pogodbo z dne 3. septembra 1997 je GFW za ceno 54.000 nemških mark (DEM) pridobil vse deleže družbe Widahvogel Vermögensverwaltung (v nadaljevanju: Widahvogel), katere direktor je bil Josef Koch.

8 S pogodbo z dne 10. septembra 1997 so bila sredstva in naročila, povezana s panogo GFW „avtomobilska proizvodnja“, prenesena na Widahvogel. Z drugo pogodbo z istega dne so bili vsi deleži GFW preneseni na Weißstorch GmbH (30 % delnic), ki je nato postal Josef Koch GmbH, in na Schmitz-Anhänger Einkaufs- und Beteiligungs Gesellschaft GmbH & Co. KG (70 % delnic), ki jih je imel Schmitz Cargobull AG. Vlagatelji so za sredstva plačali 1 DEM. Poleg tega je bil J. Koch imenovan za edinega upravitelja Widahvogla, ki se je preimenoval v Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (v nadaljevanju: Schmitz-Gotha ali tožeča stranka).

9 Tožeča stranka je 9. oktobra 1997 za vsoto približno 3.700.000 DEM pridobila ves kapital enega od svojih dobaviteljev opreme Trailer System Engineering (v nadaljevanju: TSE), družbe, ki jo je ustanovil in vodil J. Koch, njen večinski delničar.

10 Zvezna republika Nemčija je z dopisom z dne 18. maja 1998 Komisijo obvestila o ukrepih pomoči, namenjenih prestrukturiranju Schmitz-Gotha, ki so se izvajali od januarja 1997 (v nadaljevanju: obvestilo o priglasitvi z dne 18. maja 1998).

11 Komisija je z dopisi z dne 12. junija 1998, 21. decembra 1999 in 17. maja 2000 od nemških oblasti zahtevala dodatne informacije. Te so odgovorile z dopisi z dne 15. oktobra 1998, 21. julija 1999, 27. aprila 2000, 1. decembra 2000 in 8. januarja 2001.

12 Komisija je z dopisom z dne 23. maja 2001 obvestila Zvezno republiko Nemčijo o odločitvi, da začne postopek, predviden v členu 88(2) ES (UL C 211, str. 15). V okviru tega postopka je Komisija preizkusila ukrepe, sprejete v korist Schmitz-Gothe, kot novo pomoč, dodeljeno brez predhodnega obvestila glede na Smernice.

13 Komisija je v tej odločbi poudarila predvsem dvome v zvezi s sorazmernostjo zadevne pomoči glede na pogoj, določen v točki 3.2.2, C, Smernic. Komisija je na podlagi informacij, ki jih je imela na voljo, zlasti menila, da ni mogla presoditi, ali je bil prevzem TSE nujen za prestrukturiranje Schmitz-Gothe. Zato je Komisija odredila nemškim oblastem, naj ji sporočijo vse informacije v zvezi s prevzemom deležev Schmitz-Gothe v TSE in zlasti v zvezi z nujnostjo tega posla za prestrukturiranje podjetja. Poleg tega je Komisija Zvezno republiko Nemčijo pozvala, naj njen dopis z dne 23. maja 2001 posreduje upravičencu pomoči, in poudarila, da bo svojo odločbo sprejela na podlagi informacij, ki jih bo imela na voljo.

14 Komisija je z dopisoma z dne 10. avgusta in 14. decembra 2001 prejela pripombe Zvezne republike Nemčije. Nobena druga zainteresirana stranka pa na Komisijo ni naslovila pripomb.

15 Komisija je z dopisom z dne 4. marca 2002 od nemških oblasti ponovno zahtevala, naj dokažejo nujnost prevzema TSE za prestrukturiranje Schmitz-Gothe.

16 Komisija je z dopisi z dne 16. maja, 28. maja in 3. julija 2002 prejela pripombe Zvezne republike Nemčije.

17 Na koncu tega postopka je Komisija sprejela Odločbo 2003/194/ES z dne 30. oktobra 2002 o državni pomoči, ki jo je Nemčija dodelila Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (UL 2003, L 77, str. 41; v nadaljevanju: izpodbijana odločba). Opozorila je, da je v skladu s točko 3.2.2, C, Smernic merilo sorazmernosti zahtevalo omejitev pomoči na najnižjo potrebno raven, ki omogoča prestrukturiranje, da bi se zmanjšali njeni učinki izkrivljanja konkurence. Poleg tega je podrobneje navedla, da pomoč upravičencu ne bi smela biti namenjena za financiranje novih naložb, ki niso nujne za prestrukturiranje. V tem primeru je bilo treba po mnenju Komisije prevzem TSE, ki je bil financiran s pomočjo, označiti kot novo naložbo, katere nujnosti za prestrukturiranje nemške oblasti niso dokazale. Zato je Komisija menila, da pomoč ni zadostila merilom Smernic in je bila zato nezdružljiva s skupnim trgom. V skladu z izpodbijano odločbo pa od cene nakupa TSE samo znesek 2.200.000 DEM ni bil omejen na najnižjo potrebno raven, ki bi omogočila prestrukturiranje Schmitz-Gothe, ker je bil preostanek v višini 1.500.000 DEM odvisen od pogojev, ki ob pridobitvi TSE niso bili zagotovo izpolnjeni. Zato je bila v skladu s členom 1 izpodbijane odločbe pomoč v višini 2.200.000 DEM (1.120.000 EUR) nezdružljiva s skupnim trgom. Na podlagi člena 2 izpodbijane odločbe je bila Zvezna republika Nemčija zavezana izterjati ta znesek od Schmitz-Gothe.

Postopek in predlogi strank

18 Tožeča stranka je to tožbo vložila z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 16. januarja 2003.

19 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (četrti razširjeni senat) odločilo, da začne ustni postopek.

20 Stranke so na obravnavi 12. januarja 2006 podale svoje ustne trditve in odgovorile na vprašanja, ki jih je postavilo Sodišče prve stopnje.

21 Sodišče prve stopnje je v zapisnik obravnave zapisalo opombo, da bi lahko za namene ustnega postopka in sodbe odpravili zaupnost poslovnega imena TSE, ki je bila priznana v izpodbijani odločbi in v poročilu za obravnavo.

22 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razglasi za nično;

— podredno, odločbo razglasi za nično, ker se zahteva povračilo previsokega zneska pomoči;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

23 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrne kot neutemeljeno;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

24 Tožeča stranka v podporo tožbi navaja tri tožbene razloge. Prvi tožbeni razlog je napaka pri presoji v zvezi z nujnostjo pomoči, katere povračilo se zahteva, glede na točko 3.2.2, C, Smernic. Drugi tožbeni razlog je zloraba pooblastil ob sprejetju izpodbijane odločbe. S tretjim tožbenim razlogom, navedenim podredno, tožeča stranka uveljavlja napako Komisije v zvezi z zneskom pomoči, ki ga je treba povrniti.

Prvi tožbeni razlog: napaka pri presoji v zvezi z nujnostjo pomoči

Trditve strank

25 Tožeča stranka izpodbija presojo Komisije, v skladu s katero je sporna pomoč zaradi neskladnosti s pogoji, ki jih določajo Smernice, nezdružljiva s skupnim trgom v višini dela zneska, uporabljenega za pridobitev TSE (2.200.000 DEM).

26 Prvič, tožeča stranka trdi, da naj bi pridobitev deležev TSE od vsega začetka pomenila bistveni in sestavni del osnutka prestrukturiranja in da je bila Komisija o tem obveščena.

27 V zvezi s tem izpodbija trditev Komisije, da naj bi osnutek prestrukturiranja predvideval obnovo sposobnosti preživetja Schmitz-Gothe v štirih poslovnih letih brez pridobitve TSE, tako da je prevzem prestrukturiranju koristil kvečjemu s tem, da je vplival na njegovo skrajšanje za eno leto. Trdi, da naj bi poslovni načrt z dne 2. septembra 1997 in njegove priloge, kot so „Razvojni načrt – izgube in dobiček“, načrt finančnega upravljanja, načrt razvoja osnovnih sredstev Schmitz-Gothe, ki jih je predložila nemškim oblastem, vsa predvidevanja v zvezi s prestrukturiranjem Schmitz-Gothe oprl na združitev tega s TSE. Poleg tega tožeča stranka poudarja, da je bil zgoraj navedeni „Razvojni načrt – izgube in dobiček“ Komisiji poslan v prilogi k obvestilu o priglasitvi z dne 18. maja 1998. Poleg tega pripominja, da so bili vlagatelji pripravljeni izvesti prestrukturiranje Schmitz-Gothe samo pod pogoji, predvidenimi v poslovnem načrtu, ki je vključeval prevzem TSE.

28 Tožeča stranka dodaja, da obstaja protislovje v stališču Komisije glede njene seznanjenosti z identiteto vlagateljev. V pisanjih opozarja, da Komisija zanika, da je bila seznanjena s tem, da je bil J. Koch eden od družbenikov TSE, čeprav so ji bile pred sprejetjem izpodbijane odločbe sporočene podrobne informacije o tej osebi. Pri tem se tožeča stranka sklicuje na obvestilo o priglasitvi z dne 18. maja 1998 in na dopisa, poslana Komisiji 16. maja in 3. julija 2002. Poleg tega navaja, da Komisija v izpodbijani odločbi sama trdi, da je bil J. Koch družbenik TSE.

29 Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija v uvodni izjavi 64 izpodbijane odločbe napačno odločila, da prevzem deležev v TSE ni bil nujen za prestrukturiranje. Tožeča stranka uveljavlja, da je Komisija kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, ker pri presoji sorazmernosti pomoči ni upoštevala bistvenih dejstev, s katerimi je bila Komisija seznanjena.

30 Tožeča stranka zatrjuje, da bi moral Schmitz-Gotha za zagotovitev uspeha prestrukturiranja razviti lastne proizvode, da bi postal neodvisen od notranjih naročil skupine in konkurenčen na trgu. Prevzem deležev v TSE naj bi torej omogočil neposredno vključitev strokovnega znanja in izkušenj, nujnih za razvoj lastnih proizvodov, v Schmitz-Gotho, ker so družbeniki TSE prevzeli odgovornost nad vodenjem in nad oddelkom, odgovornim za proizvodnjo in razvoj v Schmitz-Gothi. Zato tožeča stranka izpodbija tezo Komisije, da je bil edini razlog za pridobitev TSE znižanje proizvodnih stroškov Schmitz-Gothe.

31 Tožeča stranka dodaja, da je lahko samo prevzem TSE zagotovil vključitev strokovnega znanja in izkušenj, nujnih za prestrukturiranje. V podporo svoji trditvi se sklicuje na presežne stroške ponudbe TSE, ki se nanaša na postopke za razvoj strokovnega znanja in izkušenj zunanjih ponudnikov.

32 Tožeča stranka s sklicevanjem na informacije iz priloge k tožbi, ki v obliki preglednice prikazujejo razvoj prometa Schmitz-Gothe, ki izhaja iz njegovih prodaj tretjim podjetjem (dokument z naslovom „Razvoj prometa Schmitz-Gothe“), trdi, da bistveno povečanje njenega prometa kaže na učinek, ki ga je neposredna vključitev samostojne službe za razvoj, ki se je opravila zaradi prevzema TSE, imela na uspeh prestrukturiranja.

33 Tožeča stranka trdi tudi, da je Komisija lahko na podlagi informacij, ki jih je imela, presodila o nujnosti prevzema deležev v TSE za prestrukturiranje in je zato lahko sklepala o skladnosti pomoči glede na merilo „najnižje potrebne ravni“ v smislu točke 3.2.2, C, Smernic. To naj bi zlasti jasno izhajalo iz dopisa nemških oblasti z dne 3. julija 2002, po katerem je Schmitz-Gotha zmanjšal delež dobave v proizvodnih stroških in je prav prevzem deležev v TSE omogočil Schmitz-Gothi, da nadomesti svoje pomanjkanje strokovnega znanja in izkušenj.

34 Komisija opozarja, prvič, da ima široko diskrecijsko pravico pri presoji skladnosti državne pomoči s skupnim trgom glede na člen 87(3) ES. Komisija trdi, da trditve tožeče stranke v tem primeru ne dokazujejo obstoja kršitve pooblastila za odločanje po prostem preudarku, in dodaja, da tožeča stranka s svojo presojo skuša nadomestiti presojo Komisije.

35 Komisija poudarja, drugič, da ima na podlagi sodne prakse Sodišča in določb Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88] Pogodbe ES (UL L 83, str. 1) pooblastilo, da zaključi postopek in sprejme odločbo na podlagi podatkov, ki jih ima na voljo, kadar država članica kljub odredbi, ki jo je naslovila nanjo, ne predloži zahtevanih informacij.

36 Komisija glede tega opozarja, da tožeča stranka domnevno nujnost prevzema TSE, ki je omogočil uspeh prestrukturiranja Schmitz-Gothe, utemeljuje predvsem na informacijah, s katerimi Komisija ob sprejetju izpodbijane odločbe ni bila seznanjena in ki jih zato Sodišče prve stopnje ne sme upoštevati.

37 Podrobneje navaja, da ji pred sprejetjem izpodbijane odločbe kljub odredbi, naslovljeni na Zvezno republiko Nemčijo, naj predloži informacije v zvezi z identiteto lastnikov TSE in nujnostjo zadevnega vlaganja, vsebovanih v odločbi o začetku formalnega postopka preiskave, in ne glede na dopis, naslovljen na nemške oblasti 4. marca 2002, niso bile izročene pogodbe o pridobitvi TSE, priložene k tožbi. To velja tudi za poslovni načrt in načrt razvoja strokovnega znanja in izkušenj tožeče stranke, ki ju je sestavil TSE in sta oba priložena vlogi, in za podrobne pripombe na to temo v sami tožbi. Poleg tega poudarja, da ni nikoli trdila, da ni poznala družbenika J. Kocha. Opozarja pa, da je bil J. Koch v informacijah, ki so jih med upravnim postopkom posredovale nemške oblasti, kot družbenik TSE naveden le mimogrede. Komisija sicer trdi, da ni bila nikoli obveščena o identiteti drugih družbenikov TSE.

38 Komisija meni, da je lahko na podlagi informacij, ki jih je imela na voljo ob sprejetju izpodbijane odločbe, zgolj presodila koristnost prevzema TSE, vendar nujnost te naložbe, ki jo je financirala sporna pomoč, nikakor ni bila dokazana. Po njenem mnenju informacije v zvezi s prevzemom TSE, vsebovane v obvestilu o priglasitvi z dne 18. maja 1998 ter v dopisih z dne 10. avgusta 2001, 16. maja, 28. maja in 3. julija 2002, priloženih k odgovoru na tožbo, niso omogočale sklepa, da je bila navedena naložba nujen del prestrukturiranja v smislu Smernic.

39 Komisija tudi ugotavlja, da so informacije, ki jih ima, prevzem TSE utemeljevale predvsem na prihrankih, ustvarjenih zaradi odprave vmesnega dobavitelja in ustrezne stopnje dobička, medtem ko je bil ta vidik v tožbi relativiziran. Ob domnevi, da iz teh informacij izhaja, da je pridobitev TSE med drugim omogočala pridobitev tehničnega strokovnega znanja in izkušenj, namenjenih razvoju novih vrst proizvodov, Komisija pripominja, da ta trditev ni bila niti obrazložena niti jasno formulirana. Trdi, da je Schmitz-Gotha samo v tožbi navedel in temeljito obrazložil nujnost prevzema TSE za pridobitev strokovnega znanja in izkušenj, nujnih za prestrukturiranje. Navaja, da nemške oblasti med vsem upravnim postopkom niso

natančno pojasnile nujnosti navedenega posla, da bi upravičile pomoč za prestrukturiranje.

40 Tretjič, Komisija meni, da bi bila lahko cilja navedene naložbe, in sicer znižanje proizvodnih stroškov in pridobitev strokovnega znanja in izkušenj, nujnih za razvijanje novih proizvodov, uresničena neodvisno od pridobitve TSE, ker je bil direktor Schmitz-Gothe tudi direktor in večinski delničar TSE in ker bi zato lahko vpeljal posebno sodelovanje med obema podjetjema.

Presoja Sodišča prve stopnje

– Uvodne ugotovitve

41 Komisija ima pri uporabi člena 87(3) ES široko diskrecijsko pravico, ki zajema kompleksno gospodarsko in družbeno presojo, ki jo je treba opraviti v okviru Skupnosti. Sodni nadzor nad izvajanjem te diskrecijske pravice se omejuje na preverjanje spoštovanja postopkovnih pravil in pravil obrazložitve ter na nadzor nad vsebinsko natančnostjo ugotovljenih dejstev in neobstojem pravne napake, očitne napake pri presoji dejstev ali zlorabe pooblastil (glej sodbo Sodišča z dne 29. aprila 2004 v zadevi Italija proti Komisiji, C-372/97, Recueil, str. I-3679, točka 83 in navedena sodna praksa).

42 Poleg tega si Komisija lahko določi usmeritve za izvajanje teh diskrecijskih pravic z akti, kot so zadevne smernice, če vsebujejo merila, ki kažejo na usmeritve, ki jim

mora slediti ta institucija, in če ne odstopajo od pravil Pogodbe (sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 1998 v zadevi Vlaamse Gewest proti Komisiji, T-214/95, Recueil, str. II-717, točka 79). Taki ukrepi odsevajo željo Komisije, da objavi merila, ki kažejo na usmeritve, ki jim namerava slediti in ki izhajajo iz njenih posamičnih odločb na zadevnem področju (sodba Sodišča prve stopnje z dne 7. junija 2001 v zadevi Agrana Zucker und Stärke proti Komisiji, T-187/99, Recueil, str. II-1587, točka 56).

43 Da bi načrt pomoči za prestrukturiranje podjetja v težavah na podlagi člena 87(3)(c) ES lahko razglasili za združljivega s skupnim trgom, mora biti povezan z načrtom prestrukturiranja, namenjenim zmanjševanju ali preusmeritvi dejavnosti (sodbi Sodišča z dne 14. septembra 1994 v združenih zadevah Španija proti Komisiji, od C-278/92 do C-280/92, Recueil, str. I-4103, točka 67, in z dne 22. marca 2001 v zadevi Francija proti Komisiji, C-17/99, Recueil, str. I-2481, točka 45).

44 Točka 3.2.2 Smernic, ki podrobneje določa to zahtevo, navaja zlasti, da mora načrt prestrukturiranja izpolnjevati tri vsebinske pogoje. Nujno je, prvič, da omogoča obnovo sposobnosti preživetja upravičenega podjetja v razumnem času in na podlagi realističnih predpostavk (točka 3.2.2, A), drugič, da preprečuje nedovoljeno izkrivljanje konkurence (točka 3.2.2, B), in tretjič, da je sorazmeren s stroški in koristmi prestrukturiranja (točka 3.2.2, C).

45 Ker so ti pogoji kumulativni, zadostuje, da samo eden od njih ni izpolnjen, da mora Komisija načrt pomoči za prestrukturiranje razglasiti za nezdružljivega (sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. junija 2005 v zadevi Regione autonoma della Sardegna proti Komisiji, T-171/02, Zodl., II-2123, točka 128; v tem smislu glej tudi zgoraj navedeno sodbo Francija proti Komisiji, točki 49 in 50).

46 V tem primeru je bila izpodbijana odločba sprejeta na podlagi Smernic, predvsem na podlagi njihove točke 3.2.2, *C*.

47 Iz te določbe izhaja, da mora biti zadevna pomoč nujno potrebna za ponovno vzpostavitev sposobnosti preživetja upravičenca, torej da mora ustrezati ne samo cilju prestrukturiranja zadevnega podjetja, ampak mora biti sorazmerna s tem ciljem, torej nobena pomoč, ki presega nujno obnovitev sposobnosti preživetja upravičenca, načeloma ne more biti dovoljena na podlagi Smernic.

48 Poleg tega je treba opozoriti, da mora zadevna država članica, da bi izpolnila dolžnost sodelovanja s Komisijo, predložiti vse potrebne informacije, ki bi tej instituciji omogočile, da preveri, ali so izpolnjeni pogoji za odstopanje, ki ga zahteva (glej zgoraj navedeno sodbo Regione autonoma della Sardegna proti Komisiji, točka 129, in navedeno sodno prakso).

49 Ob upoštevanju teh ugotovitev je treba preizkusiti izpodbijano odločbo, ker naj bi bilo po mnenju tožeče stranke kršeno pooblastilo za odločanje po prostem preudarku.

– Kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku, ki jo zatrjuje tožeča stranka

50 V uvodnih izjavah od 62 do 64 izpodbijane odločbe je Komisija navedla:

„(62) […] Eden od vlagateljev [v Schmitz-Gotho], J. Koch, je bil tudi ustanovitelj in vodilni družbenik TSE ter prihodnji upravitelj obeh družb. Komisija opozarja, da

Nemčija kljub odredbi, da zagotovi informacije, ni izročila pogodbe o prenosu ali sporočila natančnejših pisnih informacij o prejšnji sestavi kapitala TSE. Zato Komisija ob upoštevanju drugih okoliščin in ustno sporočenih informacij ne more izključiti, da je bil pred prevzemom znaten del kapitala TSE neposredno ali posredno v rokah J. Kocha ali njegove družine. Nemčija je izjavila, da Schmitz-Gotha ni mogel izdelovati delov, ki jih je kupoval pri TSE, da ni mogel bistveno izboljšati prodajnih pogojev in da je bil zato glavni cilj prevzema zmanjšanje proizvodnih stroškov. Komisija ne more izključiti, da je bil s prevzemom TSE pomemben znesek, ki bi moral biti namenjen financiranju prestrukturiranja, dejansko plačan enemu od novih vlagateljev. Vsekakor prevzem TSE ni bil nujen, da bi se zagotovilo dobro sodelovanje s TSE. Ker je bil J. Koch ustanovitelj in vodilni družbenik TSE, pozneje pa je postal upravitelj Schmitz-Gothe, se zdi malo verjetno, da se s TSE ni bilo mogoče sporazumeti o boljših nakupnih pogojih. Poleg tega bi moralo biti konkurenčno podjetje načeloma sposobno financirati svoje dobavne potrebe po tržnih cenah, ne da bi pri tem prišlo v finančne težave.

(63) Informacije, ki jih je sporočila Nemčija, kažejo na to, da je bil prevzem TSE koristna naložba za podjetje, ker je omogočil bistveno znižanje stroškov, ki je vplivalo na skrajšanje prestrukturiranja za eno leto. Ampak to ne pomeni nujno, da je bila naložba potrebna za izvedbo prestrukturiranja. Če podjetje prejme pomoč za financiranje prestrukturiranja, načeloma niso dopustne vse naložbe, ki povečujejo njegovo učinkovitost, ker obenem vedno znižujejo sposobnost upravičenca do pomoči, da z lastnimi sredstvi financira prestrukturiranje. Samo če bi bil zaradi neobstoja naložbe uspeh prestrukturiranja kot celote v nevarnosti ali bi nerazumno zamujal, je mogoče naložbo šteti za nujno za prestrukturiranje, saj je namen pomoči omejen na ponovno vzpostavitev sposobnosti preživetja podjetja v razumnem času. Vsaka naložba, ki presega tisto, kar je nujno za ponovno vzpostavitev sposobnosti preživetja v razumnem času, obvezno porablja finančna sredstva, ki bi morala biti namenjena za dejansko nujne stroške prestrukturiranja, in bi torej znižala znesek

pomoči, ki je nujen za prestrukturiranje. Naložbe, ki niso nujne za prestrukturiranje, se torej izražajo v intenzivnosti pomoči, ki presega najnižjo potrebno raven, ki na podlagi merila sorazmernosti omogoča prestrukturiranje.

(64) Znižanja dobavnih stroškov samega po sebi ni mogoče utemeljiti z nujnostjo prevzema TSE za prestrukturiranje. Poleg tega Komisija ugotavlja, da Nemčija ni nikoli opozorila, da bi bil brez tega prevzema uspeh prestrukturiranja v nevarnosti ali bi nerazumno zamujal. Tudi če ne upoštevamo prevzema TSE, je prvotni načrt predvideval dosego pozitivnega poslovnega rezultata v štirih poslovnih letih. Na podlagi najnovejših informacij bi se to obdobje zaradi prevzema skrajšalo za eno leto. Vendar obdobja štirih let za dosego praga rentabilnosti ni mogoče šteti za nerazumnega za prestrukturiranje. Nasprotno je že prvotni načrt predvideval precej hitro obnovitev sposobnosti preživetja. Treba je ugotoviti, da bi bilo prestrukturiranje tudi brez prevzema TSE mogoče uspešno opraviti v razumnem času in da ta pridobitev torej ni bila nujna za uspeh prestrukturiranja. Zato Komisija ugotavlja, da prevzem TSE ni bil nujno potreben za dosego ciljev načrta, medtem ko bi morala biti sredstva, uporabljena za prevzem, namenjena financiranju prestrukturiranja, da bi se znižal znesek pomoči, potrebne za prestrukturiranje.“

51 Tožeča stranka v podporo prvega tožbenega razloga v bistvu trdi, prvič, da naj bi izpodbijana odločba temeljila na napačni dejanski predpostavki, da naj bi prevzem TSE zgolj omogočil skrajšanje trajanja prestrukturiranja za eno leto. V podporo tej domnevi tožeča stranka navaja poslovni načrt in njegove priloge, med katerimi so zlasti „Razvojni načrt – izgube in dobiček“, načrt finančnega upravljanja in načrt razvoja osnovnih sredstev Schmitz-Gothe, ki so bili predloženi nemškim oblastem in so predstavljeni v prilogi k tožbi. Tožeča stranka poleg tega uveljavlja protislovnost trditev Komisije v zvezi z informacijami, ki jih je ta imela o identiteti delničarjev TSE. V podporo tem trditvam se tožeča stranka sklicuje na obvestilo o priglasitvi z dne 18. maja 1998 ter na dopisa, poslana Komisiji 16. maja in 3. julija 2002, ki so priloženi k pisanjem strank.

52 Te utemeljitve ni mogoče sprejeti.

53 Uvodoma je treba ugotoviti, da ob sprejetju izpodbijane odločbe Komisija ni imela na voljo poslovnega načrta, na katerega se sklicuje tožeča stranka, z izjemo „Razvojnega načrta – izgube in dobiček“, ki je bil priložen k obvestilu o priglasitvi z dne 18. maja 1998.

54 Treba pa je opozoriti, da je treba v skladu s sodno prakso zakonitost akta Skupnosti presojati glede na dejanske in pravne elemente, ki obstajajo na dan, ko je bil akt sprejet, in da je treba ugotovitve Komisije preizkusiti le glede na podatke, ki jih je imela takrat na voljo (sodba Sodišča z dne 10. julija 1986 v zadevi Belgija proti Komisiji, 234/84, Recueil, str. I-2263, točka 16; sodbe Sodišča prve stopnje z dne 25. junija 1998 v združenih zadevah British Airways in drugi proti Komisiji, T-371/94 in T-394/94, Recueil, str. II-2405, točka 81; z dne 6. oktobra 1999 v zadevi Salomon proti Komisiji, T-123/97, Recueil, str. II-2925, točka 48, in z dne 14. maja 2002 v zadevi Graphischer Maschinenbau proti Komisiji, T-126/99, Recueil, str. II-2427, točka 33). Zato se tožeča stranka pri izpodbijanju zakonitosti izpodbijane odločbe ne sme sklicevati na podatke, s katerimi Komisija med upravnim postopkom ni bila seznanjena (v tem smislu glej zgoraj navedeno sodbo Španija proti Komisiji, točka 31). Enako velja, če – kot v tem primeru – tožeča stranka ni sodelovala v upravnem postopku, čeprav je bila v tem postopku omenjena po imenu kot upravičenka do zadevne pomoči in je Komisija pozvala nemške oblasti in morebitne zainteresirane stranke, naj predložijo dokaz o nujnosti prevzema podjetja TSE (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 11. maja 2005 v združenih zadevah Saxonia Edelmetalle proti Komisiji, T-111/01 in T-133/01, ZOdl., II-1579, točke od 67 do 70). Ko je Komisija zainteresiranim osebam že omogočila, da predložijo koristne pripombe, ji ni mogoče očitati, da ni upoštevala morebitnih dejstev, ki bi ji bila lahko predložena med upravnim postopkom, a niso bila, ker Komisija ni zavezana po uradni dolžnosti in na podlagi domneve ugotavljati, kateri podatki bi ji lahko bili predloženi (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 14. januarja 2004 v zadevi Fleuren Compost proti Komisiji, T-109/01, Recueil, str. II-127, točki 48 in 49). Zato se tožeča stranka v podporo svojemu očitku ne sme sklicevati na poslovni načrt, ki je priložen k tožbi.

55 Na podlagi tega pojasnila je treba opozoriti, da čeprav je bil TSE dvakrat omenjen v obvestilu o priglasitvi z dne 18. maja 1998, sta bili ti omembi očitno postranski v primerjavi s tistimi v zvezi s prestrukturiranjem tožeče stranke in nista kazali na to, da bi bil prevzem TSE financiran s priglašenimi ukrepi pomoči. Tako je bilo navedeno, da je bil J. Koch direktor TSE, katerega ustanovitelj je bil. Poleg tega je ta dokument v odlomku v zvezi s proizvodnjo Schmitz-Gothe podrobneje določal, da „[b]i morala biti poleg tega proizvodnja vozil organizirana posebej racionalno zaradi pridobitve dobavitelja TSE in ločitve modulov izdelave [vozil] od predhodne montaže“ in da „[so] družbeniki novega podjetja s seboj prinesli strokovno znanje in izkušnje v proizvodnji in ‚reengineeringu‘“. Zlasti glede te točke tožeča stranka na obravnavi ni uspela pojasniti, zakaj sta bili kljub njeni trditvi, da je bila pridobitev TSE nujna za prestrukturiranje Schmitz-Gothe, v obvestilu o priglasitvi z dne 18. maja 1998 navedeni samo ti postranski omembi. Poleg tega iz besedila navedenega obvestila, ki ga je povzela odločba o začetku postopka, izhaja, da bi se moralo prestrukturiranje Schmitz-Gothe, začeto leta 1997, končati leta 2000. Sodišče prve stopnje enako kot Komisija v izpodbijani odločbi opozarja, da se ta podatek pojavlja popolnoma neodvisno od Schmitz-Gothovega prevzema TSE.

56 Glede očitka tožeče stranke v zvezi z domnevno protislovnim stališčem Komisije o seznanjenosti z identiteto J. Kocha je treba ugotoviti, da je Komisija, kot je navedla v uvodni izjavi 62 izpodbijane odločbe, poznala osebne vezi, ki so J. Kocha povezovale s TSE. Nedvomno je res, da je Komisija v pisanjih relativizirala stopnjo svojega poznavanja navedenih vezi. Vendar pa v vsakem primeru te ugotovitve, izvedene med postopkom, ne morejo vplivati na vsebino in zakonitost izpodbijane odločbe v tej točki. Kritike tožeče stranke v zvezi s tem so torej neutemeljene.

57 Drugič, tožeča stranka s tem, ko se opira na več dokumentov, priloženih k tožbi, in sicer na pogodbi z dne 9. oktobra 1997, poslovni načrt, obvestilo o priglasitvi z dne 18. maja 1998, dokument z naslovom „Razvoj prometa Schmitz-Gothe“, načrt TSE, ki se nanaša na postopke razvoja strokovnega znanja in izkušenj zunanjih ponudnikov, in dopise, priložene k odgovoru na tožbo in ki jih je Zvezna republika

Nemčija poslala Komisiji 10. avgusta 2001, 16. maja, 28. maja in 3. julija 2002, v bistvu trdi, da je bil prevzem TSE, ki je bil financiran s sporno pomočjo, skladen z merilom „najnižje potrebne ravni“, ker je bila vključitev TSE v Schmitz-Gotho nujno potrebna, da se mu omogoči razvoj lastnih proizvodov in s tem neodvisnost in konkurenčnost na trgu. Tožeča stranka trdi, da se je Komisija pri presoji omejila le na ugotovitev vpliva v smislu znižanja stroškov Schmitz-Gothovega prevzema TSE, ne da bi kakor koli upoštevala vključitev strokovnega znanja in izkušenj, ki se je lahko po mnenju tožeče stranke izvedla samo s tem prevzemom.

58 Te utemeljitve ni mogoče sprejeti.

59 Najprej, kot je bilo ugotovljeno v točki 54 zgoraj glede poslovnega načrta, ki ga Sodišče prve stopnje, ker je bil prvič predložen med njegovim postopkom, ne sme upoštevati pri preizkusu zakonitosti izpodbijane odločbe, pogodb z dne 9. oktobra 1997 in načrta TSE, ki se nanaša na postopke razvoja strokovnega znanja in izkušenj zunanjih izvajalcev, ni mogoče upoštevati, ker ni sporno, da ta dokumenta Komisiji nista bila posredovana pred sprejetjem izpodbijane odločbe.

60 Trditev o kršitvi pooblastila za odločanje po prostem preudarku Komisije, navedeno v uvodnih izjavah od 62 do 64 izpodbijane odločbe, je treba torej preizkusiti samo ob upoštevanju dokumentov, ki jih je imela Komisija na voljo ob sprejetju te odločbe, in sicer obvestila o priglasitvi z dne 18. maja 1998 (vključno z „Razvojnim načrtom – izgube in dobiček“ Schmitz-Gothe, ki mu je bil priložen), dokumenta z naslovom „Razvoj prometa Schmitz-Gothe“ in dopisov, ki jih je Zvezna republika Nemčija poslala Komisiji 10. avgusta 2001 ter 16. maja, 28. maja in 3. julija 2002.

61 Nato je treba v zvezi s temi dokumenti opozoriti, da je Zvezna republika Nemčija v obvestilu o priglasitvi z dne 18. maja 1998 po eni strani opozorila, da je bila proizvodnja vozil v Schmitz-Gothi organizirana posebej racionalno zaradi pridobitve dobavitelja TSE in ločitve modulov izdelave vozil od predhodne montaže, po drugi strani pa, da so družbeniki novega podjetja s seboj prinesli strokovno znanje in izkušnje v proizvodnji in „reengineeringu“.

62 Nemške oblasti so v dopisu z dne 10. avgusta 2001 izpostavile dve posledici prevzema TSE. Prvič, omenile so, da je ta prevzem omogočil „znižanje proizvodnih stroškov zaradi odprave vmesnega dobavitelja in njegovega dobička“. Drugič, potrdile so, da je ta prevzem privedel do „pridobitve tehničnega strokovnega znanja in izkušenj […], ki [so omogočili] povezovanje proizvodnje v ožjem pomenu s tehničnimi razvojnimi sposobnostmi, da bi se dosegla konkurenčnost“.

63 Sicer so nemške oblasti v dopisu z dne 16. maja 2002 v zvezi z interesom za prevzem TSE poudarile, da „je […] pridobitev TSE za Schmitz-Gotho predvsem z vidika stroškov pomenila pomembno korist“. Poleg tega so v zvezi s strokovnim znanjem in izkušnjami ponovno potrdile: „Schmitz-Gotha ni imel nobenih drugih sredstev za pridobitev tehnologije, ki jo je TSE razvil za izdelavo sestavnih delov. Stroški internega razvoja sestavnih delov in njihove izdelave za lastno proizvodnjo podjetja v smislu denarja in časa bi bili previsoki, da bi se ohranila rentabilnost Schmitz-Gothe, toliko bolj zato, ker ta ni imel skoraj nikakršnega strokovnega znanja in izkušenj na tem področju.“

64 Zvezna republika Nemčija je v dopisu z dne 28. maja 2002 tudi trdila, da je nujnost prevzema TSE temeljila po eni strani na nujnosti pridobitve avtomobilskih sestavnih delov na visoki tehnološki in kakovostni ravni, ki jih „Schmitz-Gotha ni mogel […] pridobiti v zadostnih količinah, da bi imel korist od cenovnih pogojev, nujno potrebnih za znižanje stroškov, ki [je] omogoča[lo] konkurenčnejšo cenovno

politiko“, in po drugi strani na okoliščini, da Schmitz-Gotha „ni imel nobenih drugih sredstev za pridobitev tehnologije, ki jo je TSE razvil za izdelavo sestavnih delov“.

65 Zvezna republika Nemčija je v dopisu z dne 3. julija 2002, na katerega se je tožeča stranka na obravnavi ponovno sklicevala, dopolnila svoje navedbe, predstavljene zgoraj. Tako je podrobneje navedla, da se je zaradi prevzema deležev v TSE delež dobav v proizvodnih stroških Schmitz-Gothe zmanjšal, da je prevzem v obdobju od leta 1998 do leta 2002 pomenil morebitni prihranek v višini nekaj manj kot 5.000.000 DEM in da je bila rentabilnost Schmitz-Gothe dosežena eno leto pred koncem predvidenega obdobja prestrukturiranja. Nemške oblasti so zlasti sklepale, da je bil prevzem TSE nujno potreben za znižanje dobavnih stroškov tožeče stranke, da je prav prevzem deležev v TSE Schmitz-Gothi omogočil, da odpravi pomanjkanje strokovnega znanja in izkušenj, in da se Schmitz-Gotha ni mogel pogajati o velikih popustih, ki so bili odobreni drugim podjetjem.

66 Dokument z naslovom „Razvoj prometa Schmitz-Gothe“, ki je priložen k tožbi, v obliki preglednice prikazuje promet Schmitz-Gothe, ki izhaja iz njegove prodaje tretjim podjetjem med letoma 1997 in 2000.

67 Iz vseh zgoraj navedenih dopisov izhaja, da so nemške oblasti predvsem vztrajale pri prihrankih proizvodnih stroškov, ki bi jih pridobitev TSE prinesla Schmitz-Gothi s tem, da je bil odpravljen posrednik pri dobavi, in potrdile, da je ta posel s seboj prinesel strokovno znanje in izkušnje, ki jih je tožeča stranka potrebovala za razvoj svojih proizvodov.

68 V zvezi s prvo razlago Sodišče prve stopnje torej poudarja, kot je pravilno navedla Komisija, da taki prihranki proizvodnih stroškov ne dokazujejo, da prestrukturiranje

Schmitz-Gothe brez pridobitve TSE, in sicer z manj dragimi naložbami iz državnih sredstev, ne bi bilo uspešno izvedeno v prvotno predvidenih rokih. Zlasti okoliščina, poudarjena v zgoraj navedenem dopisu z dne 3. julija 2002, na katerega se sklicuje tožeča stranka, da bi Schmitz-Gotha lahko ustvaril take prihranke med letoma 1998 in 2002, torej po plačilu sporne pomoči, ne pomeni dokaza, da je bil prevzem tožeče stranke TSE nujno potreben za prestrukturiranje Schmitz-Gothe in da se je ta posel lahko financiral z državnimi pomočmi.

69 V zvezi z vključitvijo strokovnega znanja in izkušenj TSE v dejavnosti tožeče stranke iz zgoraj navedenih dopisov izhaja, da so nemške oblasti le potrdile nujnost prevzema TSE, vendar niso pojasnile, zakaj je bil prevzem TSE nujno potreben za dosego takega rezultata v smislu točke 3.2.2, C, Smernic. Nemške oblasti niso uspele pojasniti, zakaj je bilo financiranje celotne pridobitve TSE najgospodarnejši način uporabe javnih sredstev za pridobitev strokovnega znanja in izkušenj, potrebnih za razvoj avtomobilskih sestavnih delov Schmitz-Gothe.

70 Nedvomno je res, kot navaja tožeča stranka, da Komisija v obrazložitvi izpodbijane odločbe na kratko analizira trditev nemških oblasti, da je bila pridobitev TSE nujna za to, da se je Schmitz-Gothi omogočila pridobitev strokovnega znanja in izkušenj glede razvoja avtomobilskih sestavnih delov.

71 Ne glede na to, da to vprašanje ne spada v presojo domnevne kršitve pooblastila za odločanje po prostem preudarku, ampak v morebitno nezadostno obrazložitev, je treba opozoriti, da je Komisija v uvodni izjavi 62 izpodbijane odločbe v bistvu navedla, da prevzem TSE v nobenem primeru ni bil nujen za zagotovitev dobrega sodelovanja s tem podjetjem, zlasti ker bi J. Koch kot skupni upravitelj Schmitz-

Gothe in TSE ter večinski delničar slednjega pri TSE najverjetneje lahko izposloval boljše nakupne pogoje.

72 Poleg tega ni mogoče sprejeti trditve tožeče stranke, da ni mogla pridobiti potrebnega strokovnega znanja in izkušenj zunanjih ponudnikov zaradi prekomernih stroškov, ki bi jih povzročile take storitve in ki bi jih izkazoval načrt TSE z dne 17. avgusta 1997 o razvoju strokovnega znanja in izkušenj zunanjih ponudnikov, ki je v prilogi k tožbi.

73 Opozoriti je treba, da Sodišče prve stopnje pri nadzoru nad zakonitostjo izpodbijane odločbe ne sme upoštevati dokumenta iz te priloge (glej točko 59 zgoraj). Vendar, čeprav predpostavljamo, da bi se ta dokument lahko upošteval, sam po sebi ne zadostuje za dokaz, da je bila celotna pridobitev TSE nujno potrebna, da bi se tožeči stranki omogočila pridobitev potrebnega strokovnega znanja in izkušenj za prestrukturiranje v smislu točke 3.2.2, C, Smernic.

74 Končno, čeprav dokument z naslovom „Razvoj prometa Schmitz-Gothe“, ki je tudi priložen k tožbi, v resnici navaja, da se je ta promet v obdobju med letoma 1997 in 2000 bistveno povečal, ta dokument sam po sebi ne dokazuje niti povezave med tem povečanjem in pridobitvijo TSE niti *a fortiori* nujnosti prevzema TSE za prestrukturiranje tožeče stranke v smislu točke 3.2.2, C, Smernic. Iz tega izhaja, da Komisija kljub opustitvi posebne analize tega dokumenta v izpodbijani odločbi ni kršila pooblastila za odločanje po prostem preudarku.

75 Sodišče prve stopnje podredno poudarja, da v vseh zgoraj navedenih dokumentih, ki so bili na voljo ob sprejetju izpodbijane odločbe, nemške oblasti niso nikoli natančno opisale narave strokovnega znanja in izkušenj, ki bi lahko koristili Schmitz-Gothi zaradi pridobitve TSE.

76 Tožeči stranki torej na podlagi informacij, ki jih je imela Komisija ob sprejetju izpodbijane odločbe, ni uspelo dokazati, da je bilo v delu te odločbe, v katerem je ugotovljeno, da nemške oblasti niso predložile dokaza o nujnosti prevzema TSE za prestrukturiranje Schmitz-Gothe v smislu točke 3.2.2, C, Smernic, kršeno pooblastilo za odločanje po prostem preudarku.

77 Prvi tožbeni razlog je torej treba zavrniti.

Drugi tožbeni razlog: zloraba pooblastila

Trditve strank

78 Tožeča stranka v bistvu trdi, da izpodbijana odločba razkriva zlorabo pooblastil, ker se je Komisija s tem, da je sprejela to odločbo, oprla na subjektivne ugotovitve.

79 Natančneje, meni, da je bila izpodbijana odločba sprejeta zaradi sankcioniranja domnevne obogatitve J. Kocha, ki naj bi deloval v svojo korist s tem, da je javna sredstva uporabil za nakup podjetja, katerega lastnik je že bil. Trdi, da Komisija pri sprejetju izpodbijane odločbe ni upoštevala dejanskih ugotovitev v zvezi z nujnostjo prevzema TSE za uspeh prestrukturiranja Schmitz-Gothe.

80 Komisija odvrača, da ta tožbeni razlog ni utemeljen.

Presoja Sodišča prve stopnje

81 V skladu s sodno prakso gre pri odločbi za zlorabo pooblastil, samo če je iz objektivnih, upoštevnih in ujemajočih se kazalcev razvidno, da je bila sprejeta z izključnim ali vsaj odločilnim namenom, da se dosežejo drugačni cilji od predvidenih (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 23. oktobra 1990 v zadevi Pitrone proti Komisiji, T-46/89, Recueil, str. II-577, točka 71, in z dne 6. marca 2002 v združenih zadevah Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji, T-92/00 in T-103/00, Recueil, str. II-1385, točka 84).

82 Treba je torej ugotoviti, da tožeča stranka v podporo tožbenega razloga ne predlaga nobenega objektivnega kazalca, ki bi omogočal sklep, da je bil resnični namen, ki ga je Komisija zasledovala s sprejetjem izpodbijane odločbe, sankcioniranje domnevne obogatitve direktorja Schmitz-Gothe.

83 Res je, da je Komisija v uvodni izjavi 62 izpodbijane odločbe opozorila na posebnost zadevnega posla s tem, ko je ugotovila, da je J. Koch kot delničar tožeče stranke in njen edini direktor slednji prodal podjetje, ki ga je vodil in katerega lastnik je že bil,

in da je pustil, da je Zvezna republika Nemčija plačala prodajno ceno s sporno pomočjo.

84 Kot je bilo razloženo zgoraj v okviru presoje prvega tožbenega razloga tožeče stranke, iz uvodnih izjav 63 in 64 izpodbijane odločbe jasno izhaja, da je Komisija ugotovitev, da v tem primeru niso bili izpolnjeni pogoji, predvideni v točki 3.2.2, C, Smernic, oprla na objektivne dejavnike.

85 Zato je treba drugi tožbeni razlog zavrniti.

Tretji tožbeni razlog, naveden podredno: napaka Komisije v zvezi z zneskom pomoči, ki ga je treba povrniti

Trditve strank

86 Tudi če bi Sodišče prve stopnje prevzem TSE štelo za nezdružljivega s skupnim trgom, se po mnenju tožeče stranke lahko povrne samo znesek 1.500.000 DEM. Tožeča stranka trdi, da del nakupne cene v približni višini 700.000 DEM ni v nasprotju s pravili v zvezi z državnimi pomočmi, ker ni bilo tveganja izgube. Po njenem mnenju gre zlasti za likvidna sredstva Schmitz-Gothe, kot so kapital, razpoložljivi preneseni dobički in nastali zbrani letni presežek, ki jih je imela na voljo in bi jih lahko takoj dvignila.

87 Komisija predlaga zavrnitev trditev tožeče stranke.

Presoja Sodišča prve stopnje

88 Kot je bilo že navedeno, presoja združljivosti sporne pomoči temelji na tem, ali je bila nujna za prestrukturiranje zadevnega podjetja. Tveganje, ki bi ga prinesla zadevna naložba, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, ni povezano s tem vprašanjem. Okoliščina, da je sporna pomoč lahko financirala naložbo, ki se ni izkazala za tvegano, torej v tem primeru ni pomembna.

89 Poleg tega je treba opozoriti, da točka 3.2.2, C, Smernic določa: „Da bi omejili škodljivi vpliv, mora biti znesek ali oblika pomoči takšna, da podjetju ne bo ustvarjala presežka gotovine, ki bi se lahko uporabil za agresivne dejavnosti, ki izkrivljajo trg in kot take niso povezane s procesom prestrukturiranja.“ Torej naj bi v okoliščinah tega primera vsaka delna izterjava nezdružljive pomoči pomenila tveganje, da ima Schmitz-Gotha presežek gotovine v smislu točke 3.2.2 Smernic. Torej je Komisija v členu 2 izpodbijane odločbe pravilno zahtevala izterjavo 2.200.000 DEM.

90 Zato je treba tretji tožbeni razlog in tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

91 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogoma Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (četrti razširjeni senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

Legal Lindh Mengozzi

Wiszniewska-Białecka Vadapalas

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 6. aprila 2006.

Sodni tajnik Predsednik

E. Coulon H. Legal